

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 28/18
V Lucemburku dne 7. března 2018

Rozsudek ve spojených věcech C-274/16, C-447/16 a C-448/16
flightright GmbH v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA
Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd
Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba
Barkan v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Tisk a informace

Letecká společnost, která v jednom členském státě uskutečnila pouze první úsek letu s přestupem, může být žalována o náhradu škody za zpoždění letu před soudy cílového místa určení, jež se nachází v jiném členském státě

Tak tomu je v případě, že různé lety byly předmětem jediné rezervace pro celou trasu a významné zpoždění při příletu do cílového místa určení je způsobeno událostí, ke které došlo na prvním úseku letu.

Cestující v letecké dopravě si u společností Air Berlin a Iberia zarezervovali lety s přestupem ze Španělska do Německa (tj. trasu Ibiza – Palma de Mallorca – Düsseldorf u společnosti Air Berlin a trasu Melilla – Madrid – Frankfurt nad Mohanem u společnosti Iberia), přičemž tyto rezervace zahrnovaly celé příslušné trasy. První vnitrostátní úseky letu ve Španělsku uskutečnila v zastoupení společností Air Berlin a Iberia španělská letecká společnost Air Nostrum. V obou případech byly tyto lety zpožděny (45 a 20 minut), což vedlo k tomu, že cestující zmeškali navazující let do Německa. Cestující nakonec dorazili do cílového místa určení s více než tříhodinovým zpožděním (tj. přibližně se čtyřhodinovým zpožděním v případě letu rezervovaného u společnosti Air Berlin a s třináctihodinovým zpožděním v případě letu rezervovaného u společnosti Iberia).

Vzhledem k těmto významným zpožděním se dotčení cestující v letecké dopravě (nebo místo nich německá společnost flightright) obrátili na německé soudy s žalobou na náhradu škody proti společnosti Air Nostrum v souladu s unijním nařízením o právech cestujících v letecké dopravě¹.

Amtsgericht Düsseldorf (Okresní soud v Düsseldorfu, Německo) a Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) mají pochybnosti o tom, zda jsou německé soudy mezinárodně příslušné rozhodovat o žalobách podaných cestujícími v letecké dopravě proti letecké společnosti, která i) má sídlo v jiném členském státě, ii) uskutečnila v rámci letů s přestupem, jejichž cílovým místem určení bylo Německo, pouze první vnitrostátní úseky letů v tomto jiném členském státě a iii) není jejich smluvní protistranou. Tyto dva soudy požádaly Soudní dvůr o vyjasnění, zda se mají v takovém případě použít ustanovení nařízení Brusel I², podle kterých může být osoba s bydlištěm v jiném členském státě žalována, pokud předmět sporu tvoří nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o němž se jedná, byl nebo měl být splněn. Toto nařízení upřesňuje, že v případě poskytování služeb je tímto místem, pokud nebylo dohodnuto jinak, místo, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytnuty.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10). V závislosti na vzdálenosti činí náhrada škody 250, 400 nebo 600 eur.

² Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42; oprava Úř. věst. 2008, L 269, s. 14) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1). Posledně uvedeným nařízením bylo zrušeno nařízení č. 44/2001. Nařízení č. 1215/2012 se vztahuje pouze na řízení zahájená ke dni 10. ledna 2015 nebo po něm. V rámci projednávaných věcí jsou příslušná ustanovení těchto dvou nařízení totožná nebo téměř totožná.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku dospěl k závěru, že cílové místo určení v Německu lze považovat za místo, kde služby měly být poskytnuty, nejen s ohledem na druhý úsek letu, ale také s ohledem na první vnitrostátní úsek letu ve Španělsku. Z toho vyplývá, že německé soudy jsou v zásadě příslušné rozhodovat o žalobách na náhradu škody vůči zahraniční letecké společnosti, jako je společnost Air Nostrum.

Zprvée, pojem „nároky ze smlouvy“ ve smyslu nařízení Brusel I se vztahuje na žalobu na náhradu škody, kterou cestující v letecké dopravě z důvodu významného zpoždění letu s přestupem podávají na základě nařízení o právech cestujících v letecké dopravě proti provozujícímu leteckému dopravci, který není jejich smluvní protistranou.

V tomto ohledu Soudní dvůr zejména uvádí, že podle nařízení o právech cestujících v letecké dopravě platí, že jestliže provozující letecký dopravce nemá smlouvu s cestujícím a plní povinnosti podle tohoto nařízení, má se za to, že jedná v zastoupení osoby, jež uzavřela smlouvu s tímto cestujícím. Tento dopravce (v tomto případě společnost Air Nostrum) musí být tedy považován za osobu plnící povinnosti svobodně přijaté vůči smluvní protistraně dotčených cestujících (v tomto případě společností Air Berlin a Iberia). Tyto povinnosti jsou zakotveny ve smlouvě o letecké přepravě.

Zadruhé má Soudní dvůr za to, že pokud v případě letu s přestupem uskutečňují přepravu na jednotlivých úsecích tohoto letu dva různí letečtí dopravci a pokud se žaloba na náhradu škody podaná z důvodu významného zpoždění na přiletu zakládá na pochybení, ke kterému došlo na prvním úseku letu, který uskutečnil jiný letecký dopravce, než je smluvní protistrana dotčených cestujících, je „místem plnění“ tohoto letu s přestupem ve smyslu nařízení Brusel I místo přiletu druhého úseku letu.

Soudní dvůr v tomto ohledu zdůrazňuje, že dotčené smlouvy, jejichž znakem je jediná rezervace pro celou trasu, stanoví povinnost leteckého dopravce přepravit cestujícího z bodu A do bodu C. Taková přeprava představuje službu, jejímž jedním³ z míst hlavního poskytování je bod C. Podle Soudního dvora je pro leteckou společnost, která stejně jako společnost Air Nostrum, uskutečňuje pouze první úsek letu z bodu A do bodu B, dostatečně předvídatelné, že cestující mohou proti ní podat žalobu před soudy v bodě C.

V jiné věci se cestující v letecké dopravě obrátil na německé soudy s žalobou proti čínské letecké společnosti Hainan Airlines, kterou se domáhal náhrady škody za odepření nástupu na palubu na druhý úsek letu s přestupem (tj. na trase Berlín – Brusel – Peking). V tomto ohledu Soudní dvůr připomíná, že nemá-li žalovaný (v tomto případě společnost Hainan Airlines) bydliště na území některého členského státu, určuje se mezinárodní příslušnost soudů každého členského státu podle jeho vlastních právních předpisů, a nikoli podle nařízení Brusel I.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

³ Soudní dvůr v této souvislosti připomíná, že cestující v letecké dopravě může také podat žalobu u soudu, v jehož obvodě se nachází místo odletu (rozsudek ze dne 9. července 2009, Rehder, [C-204/08](#), rovněž viz [TZ č. 62/09](#)).